Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

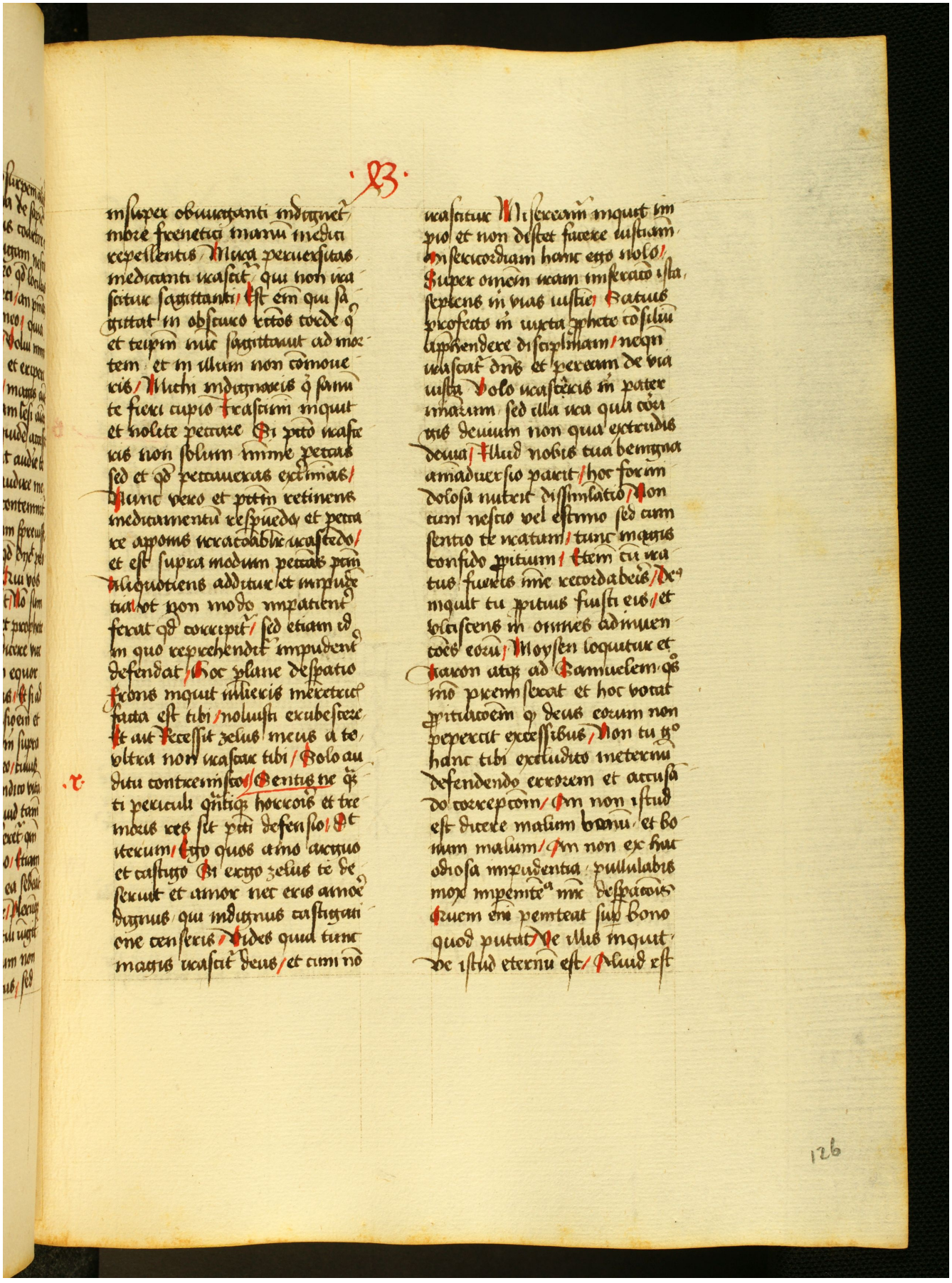

m super obuiantem indignet
more frenetici manu medici
repellentis Nunc pertinacias
medicanti ucasset qui non uca
situc sagittauit/ Est enim qui sa
gittat in obscuro rectos corde q
et telum nunc sagittauit ad mor
tem et in illum non commoue
ris/ Multum indignaris q̄ fami
te fieri cupio Peccatum inquit
et nolite petere Si peto ucasse
ris non solum minime peccas
sed et q̄d peccauerat existimas/
Plane uero et prius retinens
medicamentu respuendo et pecca
re aporis uocatorie ucasteo/
et est supra modum peccatis pro
aliquotiens additur et impudē
ter ut non modo impatiens
fecerat q̄d concepit/ sed etiam id
in quo reprehendit impudenter
defendat/ Hoc plane despatio
nem inquit mulieris meretricis
facta est tibi/ noluisti erubescere
et aut recessit zelus meus a te
ultra non ucasabo tibi/ Dolo au
dito confessionem tuā/ Sentis te q̄
ti periculi q̄ntique horroris et tre
moris ree sit petri defensio/ Et
iterum/ Ego quos amo arguo
et castigo Si ergo zelus te de
seruit et amor nec eius amore
dignus qui indignus castigati
one censeris/ Vides quid tunc
magis ucasat deus/ et cum no
uocatur Misereatur inquit im
pio et non discat iustitiam
Im terra rectorum hanc ego uolo/
Super omnem uiam impietatis ista
sedens in uias iustie/ Saltus
profecto in uerba prophete consiliu
comprehendere disciplinam/ nequa
uelascat dns et pereatis de via
iusta Dolo uocastis in patere
matrum sed illa uia qui duci
tur deorum non qui extrudis
deum/ Illud nobis tua benigna
animaduersio parcit/ hoc forsan
dolosa nutrit dissimulatio/ Non
enim nostro uel estimo sed cum
sentio te uocatum/ tunc magis
confudo pritium/ Item cu uo
catus fueris me recordaberis/ de
inquit tu pitius fuisti eis/ et
uolescens in omnes admuen
tiones eorum/ Moysen loquitur et
Aaron atq; ad Samuelem q̄s
mo precem secat et hoc uotat
pritiuorem q̄ deus eorum non
pepercit excessibus/ Non tu q̄
hanc tibi excludito meternu
defendendo errorem et accusa
do correptorem/ Num non istud
est dicere malum bonum et bo
num malum/ Num non ex huc
odiosa impudentia pullulabit
mox impune me despicies
Quem enim penitet sui boni
quod putat/ De illis inquit
de istud eternu est/ Illud est

126